

Diplomová práce

Student : Kristýna LUDVÍKOVÁ

Obor : ČJ - HV

Téma : Svatá všetečnost Štěpána Františka Náchodského

Oponent diplomové práce : PhDr. Miloš Sládek

Posudek oponenta diplomové práce:

Diplomová práce Kristýny Ludvíkové je vystavěna na dobré znalosti některých kázání z Náchodského postily, svá tvrzení obvykle dokáže na textech kázání věrohodně doložit. Autorka využila i některých dobových latinských rétorik, pokouší se srovnávat některé postily vzniklé zhruba v tomtéž období (Šteyer, Bílovský, Kelský), pro kapitolu o životních osudech Náchodského využila i některých archivních pramenů.

Přes tyto klady práce působí nehotovým a torzovitým dojmem. Práce je vlastně do značné míry vystavěna na rozboru několika málo témat, které se v textu diplomové práce opakovaně a někdy neodůvodněně vracejí (např. několikrát zmiňovaný dialog mezi křesťanem a židem nebo téma posledního soudu). Chce-li však autorka postupovat formou takových sond, neměla by při jejich rozboru zůstat na povrchu problematiky (např. u rozhovoru žida a křesťana zcela chybí odkazy na dobovou polemickou a rekatolizační literaturu psanou formou dialogu, postrádám i hlubší sondu do dobových vztahů mezi židy a křesťany). Kapitola 3,5 (Rozvržení jednotlivých kázání) je zpracována zcela nedostačujícím způsobem, na pouhé straně a půl textu se nedozvíme takřka nic o specifickém členění Náchodského kázání, citát z Josefa Vašici o výstavbě konceptuálních kázání zůstává zcela nepropojen s následujícím textem. Postrádám podstatnější snahu probrat postilu jako celek, kapitoly nazvané *move*, *docere* a *delectare* zachycují jen jeden z dílčích možných pohledů na soubor homilií (navíc někdy nepřesně), minimálně stejně podstatné by bylo, kdyby se autorka pokusila rozebrat postilu z pohledu praktického užití křesťanské morálky (jsou-li v kázáních zastoupena varování před všemi klasickými hříchy, na který z nich klade kazatel hlavní důraz, podobně s ctnostmi), kdyby se více věnovala kazatelovým pramenům a zdrojům aj.

Autorka někdy přebere z literatury k tématu nějaký pochybný údaj (např. teze o tom, že bible byla tehdy takřka v každé rodině), neumí pojmenovat některé rétorické figury (jako *gradaci /gradatio/* označuje typické *repetitio /s. 50/*), myslí si o kázáních Fabiána Veselého, že byla psána pro elity (to by však vznikla v jazykově latinské, nikoliv v české podobě), když píše o *exemplech* (tragický milostný příběh), měla by je ukázat v širším kontextu. Nesouhlasím s tvrzením, že Náchodský psal sbírku v době, kdy byl jako probošt zmítáný skandály (s. 22), *approbatio* bylo uděleno již 3. 5. 1706, tedy text postily musel vznikat nejpozději do konce r. 1705, a nikoliv v r. 1706, jak hypoteticky uvádí autorka (s. 20).

Přes všechny výhrady se domnívám, že práce K. Ludvíkové je v mnohém přínosná, oceňuji, že se autorka nezalekla obtížnosti tématu a množství pramenů a literatury, které je třeba k danému tématu prostudovat. Mnohé ze zmíněných nedostatků jsou typické chyby začátečníka, kterým se v plné šíři není možné zcela vyhnout. Z uvedených důvodů navrhuji, aby práce K. Ludvíkové byla hodnocena jako velmi dobrá nebo dobrá.

V Praze ..... dne 2.1. 2008